

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԵՐԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵԻՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆԱՌԹԻՆ

ԶՄԻՌՆԵՐԱՅ ԸՆԴՈՒՄ 16 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1867

ԹԻՒ 814

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆԱՌԹԻՆ

ԶՄԻՌՆԵՐԱՅ 16 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

Քաղաքական հարցերը միշտ սև ամպերով բեռնաւորեալ է. և թէպէտ պաշտօնական օրագիրները շարունակ կաշխատին հանգարտեցնելու վախկոտ մտքերը՝ ապահովեցնելով դանձր թէ յիշեալ ամպերէն փոթորիկ չկրնար ծագիլ, այսու ամենայնիւ հաստատողները շատ քիչ են. և այս պատճառաւ է որ վաճառականութիւնը և արուեստից վերաբերեալ գործառնութիւնները ամենախնդր վիճակի մէջ կը պտուտին, դրամադրութիւնները պահուած ու վստահութիւնը անբերելի է դարձնելով:

Գերմանական խնդիրն է միշտ որ խաղաղասիրաց աչքը կը շարժուի. և այս ծանր խնդրոյն համար է որ Մալքոպուրի խորհրդակցութիւնը եղաւ, որուն նըպատակը խաղաղասիրական է, կըսեն պաշտօնական թերթերը: Բայց տարակոյտ չկայ թէ յիշեալ խորհրդակցութեան միտայն նպատակը արդիւն է որ պէտքի Գերմանիոյ հարաւային տէրութիւնները չմիաւորուին հիւսիսային դաշնակցութեանը հետ: Իսկ եթէ Բրուսիոյ ազդեցութեամբ կամ իրենց յօժար կամօքը՝ հարաւային գերմանիան միանալ ուղի հիւսիսային Գերմանիոյ հետ, յայնժամ Գաղղիոյ կառավարութիւնը ինչ ընթացք պիտի բռնէ. անշուշտ զինու զորութեամբ և իւր դաշնակցաց օգնութեամբ արդիւն պիտի սեղէ այս միութիւնը՝ առարկելով թէ սպառնալիք մըն է այն իւր սահմանադրուցը: Բայց Գաղղիան կը յուսայ այնպիսի հզոր նիւթակցութիւն մի հաստատել, որ Բրուսիան չհամարձակի իւր նպատակը՝ այն է միութիւնը՝ ի գործ դնել: Կարող են Նորբորգ կաշխատի ոչ միայն Ղաւտրիան, Անգղիան և Իտալիան իրեն նիւթակցի ունենալ, այլև չգաղարիք համագործակցութեան վիճակները: որ հաճութիւն շտան Բրուսիոյ առաջարկութեանցը և չմիաւորուին հիւսիսային դաշնակցութեանը հետ. վասնզի այս միաւորութեամբ իրենց անկախութիւնը պիտի կորսնցընեն և Բրուսիոյ տիրապետութեան ներքե պիտի մնան կըսէ:

Տեսնենք թէ Գաղղիացոց կայսեր այս աշխատութիւնը յաջողութեամբ արդիւն պտուտի. — Ըստ մեզ շատ տարակուսական է. վասնզի՝ ըստ երեւմաց, ոչ Ղաւտրիան՝ ոչ Անգղիան և ոչ իսկ Իտալիան յօժարութեամբ և Բրուսիոյ կամօր նոյն է Գերմանիոյ դէմ պատերազմ բանալ Գաղղիոյ ազգային գերակայութիւնը հաստատուն պահելու համար: Գերմանիոյ հարաւային տէրութեանց՝ հիւսիսային դաշնակցութեան հետ միաւորութիւնը՝ հետևաբար Բրուսիոյ տէրութեան և ստաւել զօրանալը երկրորդական խնդիր մըն է յիշեալ տէրութեանց համար: Բայց ի՞նչ Գաղղիայէն, և մեծ մնաս մի չկրնար պատճառաւ անոնց. որոնք մինչև ցայսօր Գաղղիան միայն կը ճանաչէին մեծ և հզոր տէրութիւն մի Լաբուսիոյ ցամաք երկրին մէջ և անոր խօսքը և առաջարկութիւնը միշտ նախաձեռն կը համարուէր ընդհանուր խնդրոց մէջ: Բայց եթէ Գերմանիոյ միութիւնը կատարեալ պէս ի գործ դրուի, որուն զուտ պիտի ըլլայ Բրուսիան, տարակոյտ չկայ թէ այս տէրութիւնը պիտի հաւասարի Գաղղիոյ կայսերութեանը. և կերպիւ իւր հաւասարակշռութիւն մի պիտի հաստատուի: Զայնի է որ այս հաւասարակշռութիւնը՝ որ անշուշտ է միւս տէրութեանց համար, մեծապէս կը դաշնակցի Գաղղիոյ ազգային պատուոյն. ուստի՝ ինչպէս ուրիշ անդամալ զուտ չէմք, չկարծուիր որ Կարող են Նորբորգ՝ առանց մեծ պատերազմի մը, թող ապ որ այսպիսի հարուած մի տրուի Գաղղիոյ պատուոյն:

Մակոյն Գերմանիոյ հարաւային տէրութիւնները քայքայի Գաղղիայէն որ մօտերս իւր միաբեր փոխածէ անշուշտ Գաղղիոյ և Ղաւտրիոյ դրամաբը, յօժարաւ միւս և պարաստ կերելին հիւսիսային դաշնակցութեանը հետ միաւորուելու: Պատի մեծ դուքսը իւր երկրին ազգային երեւոյթանաց ժողովոյն բացուելու բարեպատեհ առթիւը հետեւեալ հաստատութիւնը ըրաւ, որ ծանր ուշադրութեան արժանի է:

«Հաստատապէս միաբեր դրամաբը եւ մեծապէս աշխատի վասն ազգային միաւորութեան Գերմանիոյ հարաւային վիճակաց ընդ դաշնակցութեան հիւսիսային Գերմանիոյ. միաւորութիւնը՝ զոր կընամբ ի գործ

դնել Բրուսիոյ հաշտութեան դաշնացը համաձայն:

«Ես ու իմ հաւատարիմ ժողովուրդս յօժարմիտ յանձնառու պիտի ըլլամք ամեն զոհողութեանց՝ որ հարկաւոր են այս դաշնակցութեան մէջ մտնելու համար: Բայց այս զոհողութիւնները պիտի փոխաբերուին մեծազոյն մասնակցութեամբ ազգային կենսական զօրութեանը և մեծազոյն հաւատութեամբ մեր երկրին ներքին զարգացմանը: Հաստատուն պահելու համար հայրենեաց ինքնօրինութիւնը. ասիւ այս բանն է զոր իմ կառավարութիւնս իւր առաջին պարտքը պիտի համարի: Թէպէտեւ տակաւին չյաջողեցաւ կերպ մի գտնելու վասն հարաւային Գերմանիոյ վիճակաց ազգային միաւորութեանը հիւսիսային դաշնակցութեանը հետ, սակայն արդէն մեծապէս եղած են դէպ ի այս նպատակը՝ Բրուսիոյ հետ եղած պաշտպանողական դաշնակցութեամբ և հիւսիսային Գերմանիոյ զինուորական կարգաւորութիւնը ընդունելովն:

«Միութեամբ մէջ եղած խորհրդակցութեան մէջ համաձայնութիւն մի հաստատուեցաւ հարաւային Գերմանիոյ վիճակաց վեհապետներուն հետ ի մասին զինուորական խնդրոյն»:

Իւր դաշնակցութեան վերջը բարձրագոյն մեծ դուքսը յայտնեց թէ մաքսական միութեան բարդաւորութիւնը բոլոր Գերմանիոյ կանոնաւոր երեսփոխանութիւնը կը համարի:

Ես դաշնակցութեան կըստնուի թէ Պատի մեծ դուքսը Պերլինի միաւորական քաղաքականութեանը կը հետեւի յայնպէս, որ նշանաւոր դէպք մըն է վասնզի կապուցանեց թէ Կիթթոպուրի և Բրուսիոյ դաշնակցութեանց քանի մը պայմանները, զորոց Գաղղիան կերպիւ իւր պահանջած էր արդիւնը համար գերմանական միութիւնը՝ հարաւային զուտ դաշնակցութեան մի կազմութեամբ, չնշուած են ոչ միայն Գերմանիոյ ընդհանուր հակամիտութիւններով, այլև Սէյն գետոյն հարաւային կողմը եղող վեհապետաց կամեցողութեամբը:

Իրաց այս վիճակին մէջ, տարակոյտ չկայ թէ Պատի ազգային խորհրդանոցը պիտի փութայ իւր որո-

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆԱՌԹԻՆ

Կալիպթա, 22 Յուլիս 1867

Պատուելի խմբագիր Պրոքսուրայ,

Թիւ 803 պատուական լրագիրը աւետեաց ի լուրս գիտնանման նորընտիր վեհափառ կաթողիկոսի յօթն Սպիրիտ ամոյն ի Տիբիս և զնորոգելութենէ շքանշանն Սպիրիտի Կաթողիկոսի մեծաւ փառաւորութեամբ: Սոյն այս հանդէս հոգեպարար յուշ արար մեզ զնախկին պատիւ հանդիսի Դորուսի Ահմադաթեան օժան յետիւտութիւն յամի Տեան 1848 յամեան Յուլիսի ի նմին իսկ տեղ ոչ ի ձեռն բարեխառակ հոգեւոր Ներսիսին, և ի 15 հրորդում նոյն Յուլիս ամոյն վերադարձն ի վիճակ իւր Պուրսա:

Եթէ ոչ վրիպեալ ի յիշատակութեան անցից՝ հաստատել զանդրանկութիւն վեհափառին ի ձեռնադրեալ եպիսկոպոստեան հանգուցելոյն սրբոյ. առոր և կոչուան վերտոյն օժան՝ որչափ հրուիրմանը Հոգւոյն սրբոն և ոչ ոյնքան բնորակաւ խորհրդով ազգայնոց, ըստ վրայեղոյն ոչ կթէ որ զանձն ընծայեցուցանէ նա է ընտրեալ, այլ զոր Տէրն ընծայեցուցանէ. և ըստ որոյ յուսամք զի նա իրրե ոտարկան շորհաց ըստ Կամարոյն բաւիցի մարբէլ յարդարել պոզուտաց օրինաց եկեղեցւոյ և ազգի ի վստաւ բունարդաց, և ծառայել զյօր սիրոյն ընդ ա մենեսին ի շինութիւն և ի բարդաւաճութիւն. և յորժամ այս լինիցի՝ ապա կեանք իւր և վիճակ ազգին անդորրանան. իսկ եթէ ոչ ի զոր ջանն և նանիր վստակ, զի ոչ շինի տուն ի հիման աւազոյ՝ և ոչ յամբողջ հասեալ չի:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆԱՌԹԻՆ

Կալիպթա, 22 Յուլիս 1867

Պատուելի խմբագիր Պրոքսուրայ,

Թիւ 803 պատուական լրագիրը աւետեաց ի լուրս գիտնանման նորընտիր վեհափառ կաթողիկոսի յօթն Սպիրիտ ամոյն ի Տիբիս և զնորոգելութենէ շքանշանն Սպիրիտի Կաթողիկոսի մեծաւ փառաւորութեամբ: Սոյն այս հանդէս հոգեպարար յուշ արար մեզ զնախկին պատիւ հանդիսի Դորուսի Ահմադաթեան օժան յետիւտութիւն յամի Տեան 1848 յամեան Յուլիսի ի նմին իսկ տեղ ոչ ի ձեռն բարեխառակ հոգեւոր Ներսիսին, և ի 15 հրորդում նոյն Յուլիս ամոյն վերադարձն ի վիճակ իւր Պուրսա:

Եթէ ոչ վրիպեալ ի յիշատակութեան անցից՝ հաստատել զանդրանկութիւն վեհափառին ի ձեռնադրեալ եպիսկոպոստեան հանգուցելոյն սրբոյ. առոր և կոչուան վերտոյն օժան՝ որչափ հրուիրմանը Հոգւոյն սրբոն և ոչ ոյնքան բնորակաւ խորհրդով ազգայնոց, ըստ վրայեղոյն ոչ կթէ որ զանձն ընծայեցուցանէ նա է ընտրեալ, այլ զոր Տէրն ընծայեցուցանէ. և ըստ որոյ յուսամք զի նա իրրե ոտարկան շորհաց ըստ Կամարոյն բաւիցի մարբէլ յարդարել պոզուտաց օրինաց եկեղեցւոյ և ազգի ի վստաւ բունարդաց, և ծառայել զյօր սիրոյն ընդ ա մենեսին ի շինութիւն և ի բարդաւաճութիւն. և յորժամ այս լինիցի՝ ապա կեանք իւր և վիճակ ազգին անդորրանան. իսկ եթէ ոչ ի զոր ջանն և նանիր վստակ, զի ոչ շինի տուն ի հիման աւազոյ՝ և ոչ յամբողջ հասեալ չի:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆԱՌԹԻՆ

Կալիպթա, 22 Յուլիս 1867

Պատուելի խմբագիր Պրոքսուրայ,

Թիւ 803 պատուական լրագիրը աւետեաց ի լուրս գիտնանման նորընտիր վեհափառ կաթողիկոսի յօթն Սպիրիտ ամոյն ի Տիբիս և զնորոգելութենէ շքանշանն Սպիրիտի Կաթողիկոսի մեծաւ փառաւորութեամբ: Սոյն այս հանդէս հոգեպարար յուշ արար մեզ զնախկին պատիւ հանդիսի Դորուսի Ահմադաթեան օժան յետիւտութիւն յամի Տեան 1848 յամեան Յուլիսի ի նմին իսկ տեղ ոչ ի ձեռն բարեխառակ հոգեւոր Ներսիսին, և ի 15 հրորդում նոյն Յուլիս ամոյն վերադարձն ի վիճակ իւր Պուրսա:

Եթէ ոչ վրիպեալ ի յիշատակութեան անցից՝ հաստատել զանդրանկութիւն վեհափառին ի ձեռնադրեալ եպիսկոպոստեան հանգուցելոյն սրբոյ. առոր և կոչուան վերտոյն օժան՝ որչափ հրուիրմանը Հոգւոյն սրբոն և ոչ ոյնքան բնորակաւ խորհրդով ազգայնոց, ըստ վրայեղոյն ոչ կթէ որ զանձն ընծայեցուցանէ նա է ընտրեալ, այլ զոր Տէրն ընծայեցուցանէ. և ըստ որոյ յուսամք զի նա իրրե ոտարկան շորհաց ըստ Կամարոյն բաւիցի մարբէլ յարդարել պոզուտաց օրինաց եկեղեցւոյ և ազգի ի վստաւ բունարդաց, և ծառայել զյօր սիրոյն ընդ ա մենեսին ի շինութիւն և ի բարդաւաճութիւն. և յորժամ այս լինիցի՝ ապա կեանք իւր և վիճակ ազգին անդորրանան. իսկ եթէ ոչ ի զոր ջանն և նանիր վստակ, զի ոչ շինի տուն ի հիման աւազոյ՝ և ոչ յամբողջ հասեալ չի:

ներևն մեկը, Գրիգոր Աբէլ Գուրապահանը, այս անձը վաճառական և Ռուսիայի հայտատի էր և 1848ին մեռաւ...

Ինն ամիս սպասելէ ետև ինձ խնայուցին որ իմ խնդիրս անընդունելի դոնուեր է միայն այն պատճառով որ Ռուսիայի օրէնքներէն հաստատուած սահմանը լրացեր է...

Ահա Կաթողիկոսը, որ բարեւ և ազգասիրտ իրաւունքը կը պահպանուի: Միթէ Ռուսիայի վեհաձեռն խնայողը պիտի ներքէ՞ որ ծուր մեկնութիւն մը առիթ ըլլայ մեծ ժառանգութեան մը կորուսելուն Ասիայի քրիստոնէայ ժողովուրդի մը համար:

Արեւմտեան Երևանը, վեհափառ տէր, ձեր բարձր խնչ-մտի թեան առջև դնելը իրաւունքիս ննջուցի, եղբւրքացի խնայողս պատմութիւնը: Գրիգոր Աբէլ Գուրապահանը իր հարստութեան մէջ մասը ձգուց քանի մը Ռուս հարստակներու, որոնք իրեն հեռուոր ազգականներ են և որոնք թիֆլիզ կը բնակին...

Թիֆլիզի գաղտնաբերմանը կտակը օրինաւոր գտանել վերջնական ժառանգորդները հրահրուցանելու իրենց ինկած մասը ընդունելու ինչպէս թրեւտի և թիֆլիզի եկեղեցիները և ազգասիրտ ընդունած էին ժառանգութեան իրենց մասը:

Այս 34000 ռուպլի գումարը, որնոր վերջնական հիմնադրութեանց կիցնար, կտակին նայելով պիտի զբուրուի Լ. Գրիգորի պահանջները: Այս միջոցին խորմի պատերազմը ծաղկելով կտակին այս թէրութիւնը չկրցուեցաւ որ զործ գրուի և գումարը մնաց իբրև աւանդ թիֆլիզի բարեբարութեան գրաստանը:

Մինչ այս մինչ այն բողոք մը դիմուեցաւ ծերակոյտին իբր թէ կտակը գրողը իրատեք չունէր իր հարստութիւնը ուղղութիւն պէս բաշխելու: Ծերակոյտը մերժեց այս բողոքը իբրև անտեղի: այսու ամենայնիւ արանց յայտնի պատճառ մը առաջ ընկերու, առանց մէկէմը հրահրուեալ խնդիրին վրայ վճիռ մը տալու, կտակը ապօրինաւոր դատուց (1858 Յուլիս 10ին) վաճառի ժամանակին թրեւտի Ռուս հարստաբարանին շնորհից պատճառ է եղեր այն: Ծերակոյտին այս որոշումը, ինչպէս սովորութիւն է, լրացնելու մէջ հրատարակուեցաւ: Ասիայի մէջ խորը վտարանդի եղած հայերը ռուս լրագրողներ չեն կարգար, այնչէս գտտ պարտաւորութիւն չունին Ռուսիայի բնակիչներուն պէս պաշտօնական թուղթերու մէջն տեղեկութիւններ քաղել: Ռուս տոհմաններու վճիռները հասկնալու համար: Սակայն բազմազգ այնպէս բնութեւ որ շարժուանած ազգայիններս կովկաս անուն օրագրին 1858 Յուլիան 30 թիւին մէջ տեսան ծերակոյտը վերջնական վճիռը և տարին լրտնալին առաջ՝ այսինքն 1859 Մարտ 27ին, բողոք մը տարեցին օսմանեան կտակարարութեան միջոցով, ռուս կտակարարութեան:

մարդ է որ գործէ պիտի գործէ: Այս անունը մարդկութեան ի հասարակի տեսել այլ պատուել իրականացուցեալ է որ այնպէս քանիչ է մարդը՝ որ գործունէութեամբ վճարէ զպարտիս բազմաց և կտակարար գիշխանութիւն մի ընդարձակ և են մարդիկ (ըստ պատկերի), որք շքաւան վճարել զգործ միայն և ոչ բաւական կարողաբեւոյ կամ հովուելոյ զգիւղատան մի ամբողջ: Թիֆլիզի թէ յաւան ի ստորագոյ ելան, թիֆլիս և գոռուգոչ ազգայնի, որպէս անզգամ կարկառանս յանձնուածու և ազգազեղ հաւուց: բայց դու լուր գիտիս խնայողին որ ի հարազատաց զին ընտրէ հաւատարիմ, և մի քան մահեր զմեռնարկ Երևանի փիլիսոփային, որ ի ցերեկի ճրագաւ խնդրէր զմարդ, և դարձ յընթեանուլ գլխաւորապէս քերթածը ռամբորէն:

- Մարդ կայ արագ՝ մարդ կայ բարակ,
մարդ կայ սրտիկ մեղր ու կարաք,
Մարդ կայ աղիք՝ մարդ կայ թալիք,
մարդ կայ որպէս շան սղաղիք,
Մարդ կայ ուշիկ՝ մարդ կայ ժուժիկ,
մարդ կայ խորխոս քաղցրամուշիկ,
Մարդ կայ յանդի՝ մարդ կայ ֆանդի,
մարդ կայ մարդոյ տուն կրքանդի:
(Տէր հեռի արասցէ յայտարարոյ):

Ըստ Աստուծոյ խոսելով պարտաւորութիւնը յասել որ արշափ հաւատարմը և յուսամբ թէ վեհափառ կաթողիկոսն բաւական ամենայն ինչ տրամադրել և անել ըստ հասցիցի ազգին, նոյնչափ և հրահանգեալ աշխարհային

Այս դարձուածներէն կը հետեւի ուրեմն, Նախ թէ կտակը ընդունուեցաւ թիֆլիզի քաղաքական ատենակէն իբրև օրինաւոր: այս որոշումը օրէնքի զօրութիւն ունեցաւ և մասամբ ի գործ դրուեցաւ: Երբ զինքը իշխանութիւն ունեցան Ռուս ատենակներէ՝ իրենց մասը ընդունելու անակնկալ դէպք մը, այսինքն խորմի պատերազմը, միայն արգիւնց իրավիճակ և Մանիսայու ժողովուրդը՝ իրենց ժառանգութիւնը ձեռք ձգելու:

Երբ որդի թէ ժառանգորդները, ինչպէս յաճեալ կը պահուի, չթողուցին որ օրէնքէն պահանջուած ժամանակը լրանայ և բողոքեցին ծերակոյտին վճիռին դէմ, մասնաւոր որ ծերակոյտը իրաւունք չունէր ինք իր գումարուն կտակին օրինաւորութեան խնդիրը յուզել և քննել ինչպէս որ 1857ին տպուած օրէնքի թիւրքին առաջին հատարին 1098 և 1003 յոգուածները կը հաստատեն:

Երբ որդի թէ ժառանգորդները ազգաբարութիւն մը չ'ընդունեցան Ռուսիայի հիւստատարանէն այն անակնկալ և քննական փոփոխութեան վրայ զործող: Ռուս ատենակները մտոցուցին խնդիրին մէջ կտակին վաւերութիւնը խախտելու միտքով, երբ այս կտակը արդէն մասամբ ի գործ դրուած էր:

Ահա Կաթողիկոսը, ազգայիններու ազգայններուն դիմանալով և ամեն բանէ առաջ հայրենիքիս ազգասիրտու, հիւանդներու և որբերու բարութիւն ընելու զգացմունքէն մղուելով, ընտանիքս, առուտարի գործերու ձգելի այս հեռուոր երկիրները եկայ, որպէսզի իրենց վերաբերուած գումարը ձեռք ձգեմ և իրենց յատկացնեմ: և ահա մէկ տարին աւելի սպասելէ ետքը, հիմա կը տեսնեմ որ խնդիրս յանիրաւի կը մերժուի:

Միթէ իմ իմաստն այս թշուառ զաւակները, այն պատճառով միայն որ օտարին հայտակ կը գտնուին միւսներուն պէս չպիտի վայելն ձեր բարեբար պաշտօնութիւնը: միթէ պիտի զրկուին անիկ՝ երբ իրենց կրօնակիցները անոր ներքև կա պիտի: Չեմ կարծեր զայս և բողոքովն վստահ սիրտով կիցնամ ձեր կայսերական Ահա Կաթողիկոսին ոտքը խոնարհապէս խնդրելով որ բարեհաճի հրաման տալու ընդհանուր ժողովին մէջ այս խնդիրին վերաբերեալ քննուելուն: Այլ կարգով զարգացեալ, որ թեմիս առաջնորդ է, մէկ ամիս առաջմայրաքաղաքս գտուելով անօրեայ կերպով, ինձ յորդոր տուաւ որ խնդիրը ներքին պաշտօնակալին յայտնեմ և ես անոր աղերսագիր մը ուղղելի ամեն պարագաները և տեղեկութիւնները հոն ամփոփելով:

Ահա Կաթողիկոս տէր, իզմիրի և Մանիսայի որբերը ու հիւանդները չպիտի մոռնան բնաւ Ալեքի Նախախնայութիւնը ամեն օր աղաչելու: Ռուսիայի մեծութեան շքեր Ահա Կաթողիկոսին, օգոստոս: Մարիամ կայսերակիցին ձեր օգոստոսական զաւակներուն և բոլոր կայսերական ընտանիքին առողջութեան և բարօրութեան համար:

Ս. Բ. Ներդրուի (Ստորագրեալ) Պաղտասար Պաղազարեան ի խաղօր գործակալ Հայոց Իզմիրի եւ Մանիսայի: Բէրբարեթիւ Նեւբի եկեղեցի Հայոց:

ժողովութե՛ պիտի առեմք, մի՛ ձեռն ծախ չտայ՝ և ոչ որպէս երկրորդ կարէ լուանալ զերեսն, որպէս և սրբազան վեհափառ մեր ըստ սուրբ անուանակալութեանն իբրև համագլխ մի մեղի կամ հողագործ բարոյական և կրօնական անդաւաճանի խողանացեալ անբերրի և անտէրունջ տան ազգին՝ որչափ զօրաւոր և ամենաբաւական քան զոր ինչքեմք և խնամար, այնքան և ըստ մեղ որպէս մարդ տկար բնութեամբ զանգուածեալ և եզակի կարողութեամբ տկար քան զապիկարս, յորժամ, ասէ, Հիբիլիս ընդգլխ երկուց անգորայեալ, և մին բուն անբաւական պատասխանոյ հաղորաւորաց շուրջ ըզպարտաւ մնացն պաշարելոյ: ռուսի չպարտիք ի նապիականը զամենայն ծանրութիւնն, զոր մեք մատամբ մեռլ շարժել անբաւական եմք: այլ պարտիք ամենայն կարեք ի թիկունս մարդկորէն անկարողութեան նորս գորովութե հանդիսանալ: Նախ զմեզ ի զինակրութիւն և ի նիզակակցութիւն կրթեալ սրատարտել, և ապա զնա ի զօրապետութիւն հրաւրել ընդդէմ ճակատու անմարմնոյն Ամաղկայ: քանզի արդէն յանդիման տայ ունիք զօրինակն ի բազմարդիւն սրբազան Պողոս Պատրիարքէն Կ. Պօլսոյ: որ զինի քանի մի ամաց քաջամեջ շահասակութեանն յստպարիզի ազգին, այսօր ձեռնութիւն, կիտոեալ, ձանձրացեալ, յուսահատեալ, և ի կարկիցութեանց քայալեալ, զանայ նկրտի և խորհրդածէ ախմայ պարտաւորութեամբ հրաժարել ի հոգեկոր զօրապետութեանն:

(Պիտի շարունակութիւն):

Մեծարդոյ Պաղտասար աղան հեռեւալ տեղէն կու թիւնները կուտայ այս գործոյն վրայօք:

1864 Օգոստոս 1ին Բեդլիզլուրի Սարգիս Սեւ կայսերական պալատը յիշեալ աղերսագիրը ձեռքս գլուխաբայ բաւական ժամանակ սպասելէս ետք՝ վեհափառ Աղէքսանդր կայսրը ամենայն Ռուսաց վար իշաւ պարտեղը և ես սպասուէի ըստ սովորութեան՝ որպէսզի պարտեղը պարտեղու ժամանակը առջևս թէ որ անցնի, աղերսագիրը ձեռք տամ և քանի մի խօսք խօսիմ: Գեթաղաքար այն օրը պահապան զօրայ խաչեր բաժնեց, շատ ժամանակ անցաւ չընձեց: այլ կարք հեծած երթալու ժամանակը հեռուէն տեսնելով զիս, հրաման ըրաւ և եկաւ մէկը ու ձեռքէս խնդրագիրը առաւ, զարձեալ առջինին պէս տարուեցաւ Բրէնս Կալիցին(1) և հետեւաբար կայսրը չկարգաց: Ռուսի տեսնելով որ հնար չկայ խնդրագիրս կայսեր ձեռքը տամ որ գործին եղելութեանը տեղեկանայ՝ հինգ հայրենակից պատուար և ազգասիր անձանց օրինաւոր փոխանորդական թուղթ տուի՝ որ զործը շարունակուի ես չմնայ: Այժմ եթէ մեր սրբազանաւոր տէր Գեորգ ազգասիր կաթողիկոսը՝ առանց այլ այլ բաներ մտածելու, տեսնել անգամ որ վեհափառ կայսեր պիտի ներկայանայ յիշեալ գաղղիսին աղերսագիրը ուղղակի մատուցանէ և խնդրամատոյց լինի, ամենին տարակոյս չկայ որ ամենողորմած կայսրը պիտի հրամայէ 34,000 արծաթ ռուպլին 19 տարուան տոկոսներով որ իզմիրու և Մանիսայու Հայոց հիւանդանոցաց և զպարտանց արդար իրաւունքն է՝ իւրեանց յանձնուին: և ասանցմէ ըստ կտակին, 34,000 արծաթ ռուպլի մայր դրամը Լոնտոնի պանթան փոխադրուելու է և տոկոսները իզմիր յուղարկուելու են յօգուտ իզմիրի և Մանիսայի զպրատանց և հիւանդանոցաց:

Զմիւռնիս. ՚ի 8—20 Սեպտեմբեր 1867: Մնամ խորաբժ ծառայ Պ. Գ. Պաղազարեան:

Օրինակ փոխանորդական գրքն:

Մեր ներքոյ ստորագրեալքս վկայեմք ճշմարտութեամբ համաձայն խղճի մտաց մերոց, թէ բարեբարոյ հայրենակից մեր, Զմիւռնացի Պ. Պաղտասար Գասպարեան Պարլազարեանց յընթաց անուանել քան միոյ ամի պայտիքն հեղեատան ամեն պատեմ և բարեկամ առ խառութեամբ հետամուտ եղէ ի ստացումն հիւստակին հանգուեցեալ Գրիգոր Աբէլի Գուրապահանց, մինչև ի վերջոյ անհեարին էր այլևս մնալ նմա Պ. Պաղտասարեանին այս ի Բեդլիզլուրի: Համաձայն բոլոր զպիտութեան փոխանորդական գրոյ իւրոյ, զոր ստացաւ ի հասարակութեանն Հայոց Զմիւռնիոյ և Մանիսայու, նոյնինքն օրինաւոր փոխանորդութիւն ետ միում ի ըստաբարեկցոյս, այն է պարտն Մանասարեանին, որ խորհրդակցելով ընդ այլոց հայրենակցաց իւրոց, ըստ չափու կարեաց, աշխատ լինի ի բարեպաշտ կատարումն գործոյս: 1864 Օգոստոս 29, Ս. Բեդլիզլուրի: Մովսէս Բուտաղեանց, Մատթոս Ղամազեանց, Կարապետ Եզեանց, Նիկողայոս Դանդեանց, Մկրտիչ Մանասարեանց:

Ռերան սրտիւ կը ըլլեմք թէ Այսինի տէր Կերբէս քահանայն Պաղճէ ձիկցի, որ բանիբուն և գործունէայ եկեղեցական մըն է, իւր նուիրական պաշտօնը արժանապէս ի գործ կը դնէ ի միութարութիւն և ի շինութիւն իւր սակաւաթիւ հողեկոր հօտին: Այս պատուական քահանայն կրօնական հաստատուն տեղեկութիւններ և բաւական աննախատեղիքն ունենալով, անպակաս քարոզ կուտայ եղեր Ս. եկեղեցւոյն մէջ: Հետեւաբար յաջողեալ է իւր ազգու և համազգայն խրատներովը՝ Այսինի մէջ գտնուող բոլոր գրական Հայոց ամենամեծ մասը վերագործնել ի ծոց Հայաստանեայց սուրբ եկեղեցւոյ:

Կըսուի թէ հոչակաւոր ծովանկար հայկազուն պարոն Էջօնանէս Այվազովսքին անցեալները հինգ պատուական պատկերներ ներկայացուցեր է օքոստ: Աղէքսանդր կայսեր՝ որ Գրեմի մէջ Լիվաթիա կոչուած իւր ազարակը կը գտնուի: Այս պատկերներէն չորսը Գրեմի գանազան կողմանց տեսարանները կը ցուցնեն և հինգերորդը Կ. Պօլսոյ տեսքը կը ցուցնէ: Կորին վեհափառութիւնը բարեհաճեալ է այս ամենագեղեցիկ պատկերները գնոյ առնուլ, զորս Լիվաթիայի կայսերական պալատը գրեր է:

(1) Յանուհ կայսեր աղերսագրերը ընդունող պաղտոնատարին գրատուել, որ ինքը շատ ձեր լինելուն փոխանորդին նորին Գերագանցօրին կայիկսիին:

